

WAGNERIANA CATALANA Nº 34 MAIG 2011

TEMA 10: ALTRES TEMES

TÍTOL: **EL DOCTOR TORRAS I BAGES**

AUTOR: *Lluís Millet*

*Com a complement de l'article anterior, reproduïm el següent, extret de la **Revista Musical Catalana**, de març 1916, en el què Lluís Millet, enalteix la figura del Bisbe de Vic, mestre de les lletres, de l'ànima i del catalanisme, genuí representant de la Renaixença, en un llenguatge exaltat propi de la seva època, en el que no manquen referències a la pàtria, la raça, el sentit espiritual i cristià de la vida, aspectes que el Bisbe Torras i Bages representava amb escreix.*

La nostra Revista deu pagar el tribut d'un record al que fou mestre i orientador de la part més sana i forta del nostre Renaixement, al que fou Bisbe de Vic durant setze anys, i, ben mirat, bisbe de tot Catalunya des de la publicació de *La Tradició Catalana*, llibre fonamental del catalanisme.

Catalunya ha tingut homes eminents, homes representatius, en totes èpoques, que per si sols demostren la força, la fesomia inconfusible de nostra raça; savis i poetes, artistes i filòsofs: grans reis de la nació, grans reis del pensament i de la fantasia. I si hem tingut èpoques de decadència, en canvi, ara últimament, amb aquesta reacció de raça que en diem Renaixença, han sorgit altra volta aquests esperits singulars que són com la flor de l'arbre de la Pàtria i que demostren la vida fecunda que l'anima.

Però de l'última plèiade de grans homes de Catalunya, cap tan alt, cap tan fecundant a l'espiritualitat catalana com el doctor Torras i Bages. I és, perquè ell era el gran català pensador, vident, el gran català cristià. Per intel·ligència som homes, pel cristianisme pugem a la perfecció i ens divinitzem; el doctor Torras era potent en la ciència del pensament i tenia el ver esperit d'apòstol de la Veritat revelada, i així ell s'imposava a qui sedejava veritat i perfecció, i per això la seva influència fecundava bellament i sanament en el

jardí intel·lectual i espiritual de Catalunya. I com que la seva obra escrita i viscuda anava a la part més alta de l'esperit que determina les orientacions transcendents de l'home, així la seva representació és la més alta en la moderna ascensió espiritual de nostra terra.

La seva doctrina, com que baixava de la font més alta, regava i fecundava totes les manifestacions de vida del terrer patri. I així les belles arts, que són com l'aroma de la vida, també en rebien l'acció benefactora. Ell, com a bon cristià, estimava l'home complet, perquè tot és obra de Déu, i tot, ben encaminat, torna a son punt d'origen, font de tot lo creat. Les belles arts, ell, doncs, les considerava en son alt valer, i no solament les considerava, sinó que les estimava; i adoctrinava als nostres artistes, perquè no fessin art bort, perquè fessin art verament humà, és a dir, art racional, que vol dir noble i elevat, perquè noble i elevada és la categoria de l'home. A nosaltres músics, amb l'excusa d'alliçonar les societats corals de son bisbat que amb motiu de la visita pastoral li feien cantades, ens dirigí a tots bell dictat sobre la nostra finalitat i la manera d'acomplir-la, *"La música educadora del sentiment"*, Vich 1901, que és un document que hem tots de tenir present sempre, sobre tot els que amb els Orfeons popularitzem l'art musical a Catalunya.

Ara s'ha mort el pare i mestre de tots els que el veneràvem. La pèrdua – forta per a Catalunya, però la seva ensenyança és viva i ha de produir encara els fruits verament assaonats. Si; la seva obra, forta com tota gran obra, furgant pels esperits, encara ha de donar la gran fruitada generosa per l'enfortiment i grandesa de la nostra terra.

Lluís Millet, març 1916